

ARANYMISE
A PESTI FERENCES TEMPLOMBAN

C év

1– 4 oldal

Olv.: 2Kor 8,1-9 – Mt 5,43-48
 Ellenségszeretet

KOZMA IMRE OH ATYA ARANYMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kozma Imre Atyát aranymiséje alkalmából a Házfőnök Atya köszönti!

Szeretettel köszöntöm Kozma Imre atyát közösségünk nevében!

Isten hozta közénk! Nem úgy köszöntjük, mint közéleti személyt, mint a Máltai Szeretetszolgálat első emberét Magyarországon, nem is úgy, mint az Irgalmas Rend kórházának vezetőjét, hanem úgy, mint zarándokot. 50 éve, hogy pappá szentelték és zarándokúton van. Zarándokútjának egyik állomása ez a hely, ahol tíz évet töltött, mint káplán. Különösen az idősebbek emlékeznek az itteni tevékenységére, amelynek országos híre van. Zarándoklatának különböző állomásai vannak. Azokat a helyeket keresi föl és mond szentmisét, ahol papi működése során tevékenykedett. 50 év hosszú idő, most elzarándokol ezekre a helyekre.

Hétköznapra esett, amikor eljött közénk hálát adni. Együtt vagyunk vele a hálaadásban. Megköszönjük az 50 év áldásait. Megköszönjük azt, amit tett Isten népéért, mindnyájunkért. Kérjük a gondviselő Istent, hogy szerteágazó papi hűséges tevékenységét áldja meg! Ugyanakkor kifejezem reményemet, hogy templomunkban, ahol nagyon emlékezetes tevékenységet folytatott, lesz olyan alkalom, amikor egy ünnepi, vasárnapi szentmisét mond. Aranymiséjét az itteni közösségnek előre meghirdetve megtarthatja. ***Isten hozta!***

Kozma Atya válaszol!

Köszönöm kedves Atya szavait!

Mi is voltunk fiatalok. Atya is, én is még együtt rúgtuk a labdát Esztergomban a futballpályán. Azóta tevékenykedünk az Úr szőlőjében. Köszönöm, hogy ez a templom mindig nyitva van, ennek a templomnak szíve van, nemcsak az ajtaját nyitja ki, hanem mindenkit sajátos módon befogad. Sohase felejtsem el az itt eltöltött éveket.

Ma szeretnék köszönetet mondani Istennek és hálát adni! Életemnek ez a tíz esztendeje volt az, amikor a legszélesebb és legsokoldalúbb lelkipásztori örömeinkben volt részem és érdemes szenvedésekben. Ma ezért kell különösképpen is köszönetet mondani, mert a jó Isten megadta az örömeinket és megengedte, hogy szenvedésekkel állhattam a mögött a munka mögött, amit Isten is megáldott. Köszönöm, hogy a fiúk közül néhányan itt vannak, mint nagypapák és sok-sok gyermekük és sok-sok unoka. Örömdetes szülői és nagyszülői élet! Köszönöm, hogy ezen a hétköznapi estén eljöttek, hogy ***együtt adjunk hálát, mondjunk köszönetet Istennek!***

Tanúságtevő élettörténet!

Szeretnék egy-két élményt megosztani a testvérekkel. Ezek a találkozások részemről nem kifejezetten az igehirdetés alkalmai, inkább a tanúságtétel lehetősége! Bár az igehirdetés is vagy tanúságtétel, vagy nem ér semmit. A szavakat lehet egymásután helyezni, de a szavak

akkor érnek valamit, ha az életet jelentik. Ez a gondolat foglalkoztat napok óta, hogy az egymással való találkozás istenélménye mekkora ajándék! Ez a hely nagyon fontos nekem. A legsokoldalúbb és legszélesebb lelkipásztori örömeimet ajándékozta nekem itt az Isten! Történelmi idők voltak. 1968-tól 1977-ig voltam itt, ebben a templomban. Érdekes szembenézni ezzel, mert nap, mint nap meglátogattam az Isten. Fölelevenítettem azt, hogy kerültem ide.

Az életemben számtalan olyan történés van, amit nem ember szervezett. Kezdhetném a gyermekkorommal, folytathatnám azzal, ahogy a győri bencés iskolába kerültem szinte csoda folytán. Folytathatnám azzal, amikor a szemináriumot befejeztem, fogadalmat tettem, akkor érte életemet az első csapás. Alighogy fölszenteltek, pár nap múlva valaki kinyilatkoztatta: ha tudtam volna, hogy maga így gondolkodik, akkor nem engedtem volna, hogy pappá szenteljék. Ez egy paptestvér, de az ő lelkülete másfajta volt.

Történelmi időszak volt ez! Papok közül nagyon sokan börtönben voltak, vagy éppen börtönből szabadultak és papi munkát nem végezhettek. Azok a papok, akik példaképeim voltak, azok mind ezek közül kerültek ki. Egészen természetes volt számomra, hogy ez lesz az én utam is, mint azoké a papoké, akikre fölneéztem, akik neveltek. Amikor elindultam az utamon, akkor egy fogadalmat tettem, hogy a magam érdekében soha, semmit nem kérek. Soha, semmiért nem lázadok, bármilyen történések lesznek az életemben.

Munkálkodásom ebben a templomban

Hogy kerültem ebbe a nagyon kedves Alcantarai Szent Péter templomba? 1968. szeptember elsejével megkaptam, hogy ide helyeznek, azonnal eszembe jutott a fogadalmam. Eljöttem a templom igazgatójához egy bemutatkozásra. Az idősebbek tudják, hogy ennek a templomnak az igazgatója akkor Horvát Richárd volt, a magyarországi békepapok vezetője. Az én elveim azoknak a papoknak a tanítása nyomán alakultak ki, akik az elveik miatt, az Istenhez tartozásuk miatt és az e világgal való szembesülésük miatt annyit szenvedtek! Ugyanakkor az az igazság motiválta őket, hogy ki kell lépni a falak közül az emberek közé!

Amikor eljöttem az igazgató úrhoz bemutatkozni, roppant kedves volt és az első mondata a következő volt: nagy szeretettel várlak. Egyetlen kérésem van, szeretném, ha bekapcsolódnál a mozgalomba. Hozzátette azt is, hogy nagyszerű pályát készítünk neked. Ezt a fajta pályakészítést nem fogadhattam el.

Azt mondtam: igazgató úr, én nem szeretnék ebbe a mozgalomba bekapcsolódni!

Amennyiben ez akadályozta annak, hogy én ebben a templomban tevékenykedjem, tessék jelezni. Az egyházmegyei hatóság majd máshol jelöli ki az én utam területét. Erre felém fordult nagyon kedvesen és azt mondta: **Rendben!** Az ittlétem alatt soha, egyetlen egyszer sem hozta fel ezt a kérdést.

Akkor ebben a templomban is sokan voltak papok. Én a sokadik voltam, talán a hetedik, nyolcadik. Az összes többi paptestvérem, - bizonyára emberi megfontolásból - eljár ezekre a békepapi gyűlésekre, egyedül én nem, mint a legfiatalabb.

A csoda, félév múlva az igazgató úr rám bízta az **összes anyagi ügyei intézését**.

Pár hónap múlva arra kért, hogy **a templom liturgikus életét szervezzem**, mint a legfiatalabb. Így telt el ez a néhány esztendő.

Milyen ember volt Horvát Richárd?

Horvát Richárd nagyon érdekes gondolkodású ember volt. Sokat imádkoztam érte, mert a lelkemben ellenkezés volt vele szemben. Miközben ő végtelen bizalommal és nagyon-nagy szeretettel volt irántam. Nagyon érdekes ember volt. Egy-két titkot elmondok. Sajátos magatartása, sajátos viselkedése volt. Egyetlen egy alkalommal sem lépett be soha senkinek a szobájába, egyedül hozzám jött be minden évbe kétszer, vagy háromszor, többször nem. Hozzá senki nem mehetett be, egyedül nekem adatott meg az, hogy adott esetben bekopogtathattam. Akkor öt centi résnyire kinyílt az ajtó és kommunikálhattunk.

Mindig roppant kedves volt. Ezt csak azért mondtam el, mert sajátos emlékeink lehetnek, vagy szóbeszédéből sajátos ismereteink lehetnek emberekről, vele kapcsolatosan különösképpen. Azért akartam csak ennyit elmondani, hogy amikor elhelyeztek innen, akkor az igazgató úr azt mondta: - nem akart elengedni, - ***ha neked ez segít, akkor elengedlek!***

Szívszorongató üldöztetések!

Ez is azt jelenti, hogy olyan időket éltünk, hogy nem a püspök szava, döntése volt fontos, hanem sokkal nagyobb hatalma, befolyása volt azoknak az embereknek, akik az állampárttal megegyeztek. Amikor elköszöntem, csak annyit mondtam: igazgató úr, jobb, ha már elmegyek innen. Elfáradtam, mert rendszeresen kihallgatásokra jártam. Beszervezni is szerettek volna. Vége fele már szinte mosolyogva mentem ezekre a kihallgatásokra, mert minden esetben kiderült, hogy mekkora hatalma van az Istennek, mennyire Isten kezében van a sorsunk és a történelem irányítása is.

Az igazgató úrnak mondtam, milyen fájdalmaim, lelki problémáim vannak. Éveken keresztül hányszor mentem az utcán itt a templom mellett és három méterrel mögöttem mindig jött valaki. Ismertem ezeket a kísézőket, arcuk ismerős volt számomra. A kihallgató terem légköre is szívszorongató volt az ember számára, mert tudomásul kellett venni azt, hogy nem megyek el Magyarországról, én itt maradok, akár mit tesznek velem.

Én ide születtem és ennek a népnek szeretnék a pásztor lenni!

Ezek az évek egészen sajátosak voltak. Hitoktatás nem volt az iskolákban. A hitoktatás tiltva volt. Mindössze a regnumi atyák voltak, akik titokban próbáltak valamiképpen a fiatalokkal foglalkozni. Valami csoda folytán ez a templom volt az, ahol a fiatalok ígét hallgattak. A kihallgatóimnak is mondtam:

Az Isten szavát rám bízta, én nem hallgathatok!

A fiatalok tömegei éhes szívvel jöttek
és szívták magukba az igazságot!
Oly sokan voltak,
hogy még a kapun kívül is álltak.

Az utolsó egy évben vált tarthatatlanná a helyzetem, amikor a fiatalházasokkal elkezdtem foglalkozni. Ezt már nem tudták elfogadni. Az idősebb testvérek, nagymamák, nagypapák mondták a fiataloknak, jöjjetek ebbe a templomba. Sok minden másban is igazi szövetségeseik voltak az idősek. A Szent Antal oltárnál minden kedden Szent Antal mise volt, magyar nyelvű szentmise és ezt elfogadták. Hallatlan üzente volt ennek.

Sok mindenről lehetne még szólni. Inkább imádkozzunk, adjunk hálát az Istennek. Kérjük azt a kegyelmet, hogy a Lélek vezessen minket. Könnyű buzgólkodni, könnyű jámbornak lenni a templomfalain belül. Nagyon sokat tépelődöm ezen is.

***Nem elegendő nekünk megelégedni egy evangelizált élettel,
nekünk evangelizálni kell!***

Aki megelégszik azzal, hogy ő Isten közelébe érkezett és nem aggassza azoknak a sorsa és helyzete, akik távol vannak, az valamin eltévedt. Elsősorban ezért kell imádkoznunk, hogy mi, akik Istenhez tartozunk, mi, akik hiszünk, vállaljuk a felelősséget testvéreinkért, mert nincs más válasz. Főleg Európában nincs más válasz! Mi vagyunk azok, akikre bízta Isten az ő tervét. Európa nem veszhetsen el! Európa a kereszténység folytatója... Itt született Európában a keresztény Egyház. Innen vitték az üzenetet a világ számtalan országába.

***Adjunk hálát Istennek, mert Isten az élet!
A kereszténység az élet!***

ARANYMISÉS ÁLDÁS

Töltsön el titeket a reménység Istene, hogy teljes örömében, békéjében és reményben a Szentlélek erejéből bővelkedjete! Isten a mi Atyánk gyarapítson és gazdagítson a szeretetben egymás és mindenki iránt, tegye állhatatossá szíveteket, hogy fedhetetlen szentségben állhassatok Isten és Atyánk elé, amikor Urunk Jézus Krisztus eljön összes szentjeivel! Urunk Jézus Krisztus és Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket és kegyelmével örök vigasztalást és jó reménységet ajándékozott nekünk, vigasztalja meg szíveteket, erősítsen meg szóban és tettben mindegyikteket!

**Kézfeltételem által minden égi és földi áldással
áldjon meg titeket az Atya, a Fiú és a Szentlélek!**

+ A M E N +